

Польовий щоденник

роботи над темою «Спілка українських козаків: загублені в історії»

I етап

Федечкін Гліб : Я люблю ходити до музею, він у нас не дуже великий, але я щоразу знаходжу щось цікаве для себе. Минулого року в кінці літа я побачив у музеї невеличку брошуру «Спілка українських козаків». Мені дали її прочитати, і я дуже здивувався, бо раніше не чув про цю організацію.

Паніна Анна: Коли до нас у клас зайшов Гліб і сказав, що у нашому місті після війни була підпільна антирадянська організація, я не повірила. Всі знають про боротьбу з більшовизмом, яка розгорталась на Західній Україні. Я подумала та вирішила, що повинна дізнатися про СУК.

Білецька Аліна: Мене здивувала наявність такої організації, яка не побоялась протистояти владі та захищати рідну землю. Я захотіла знати більше про Спілку та донести свою думку до інших. Всі повинні дізнатись про цю сторінку історії нашого чудового містечка. Спочатку ми вирішили запитати у вчителя, бо у підручниках з історії про антирадянський рух у Східній Україні не згадується взагалі.

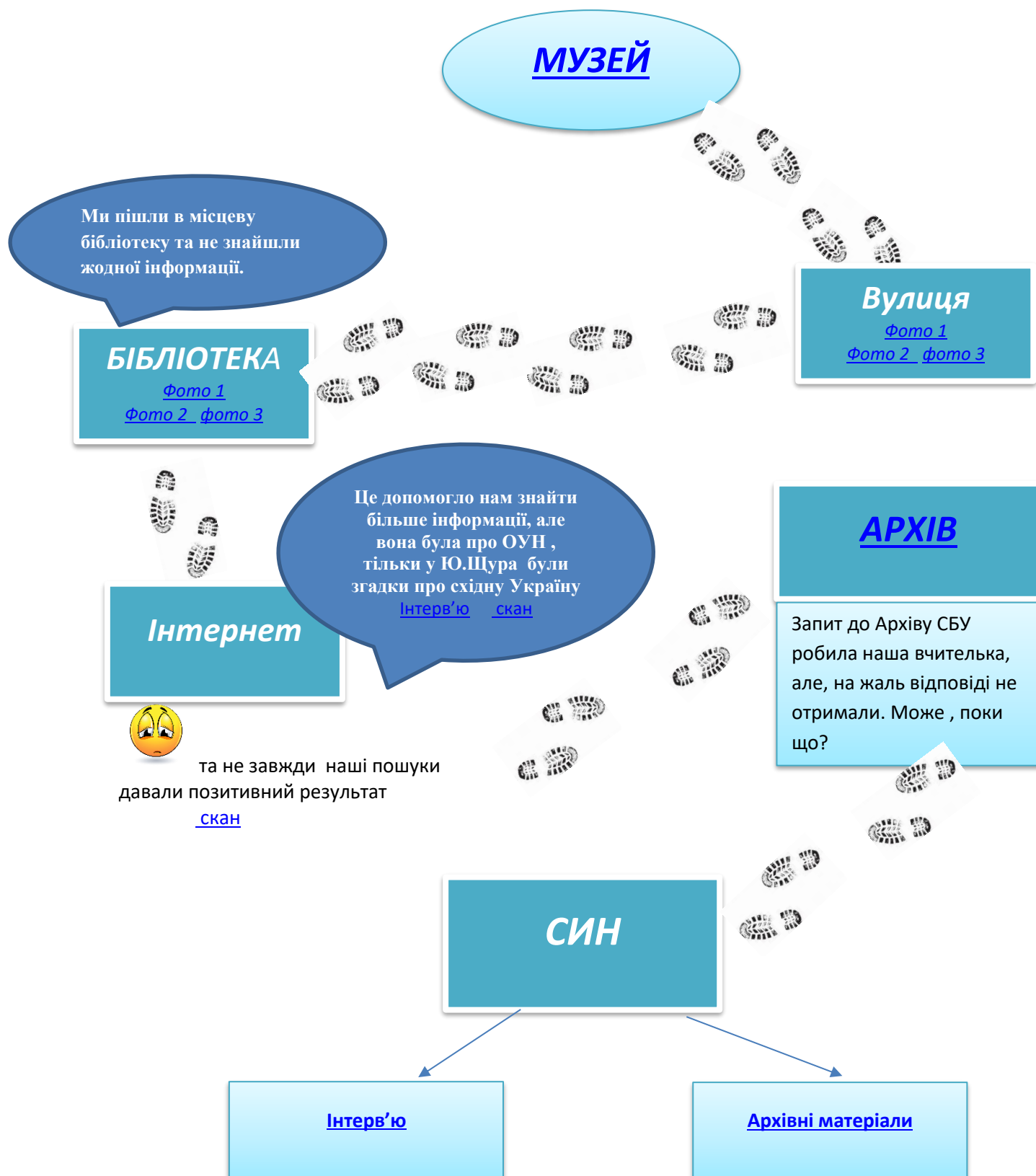
Головчанський Артем: Вчителі нам пояснили, що інформації про Спілку українських козаків немає. Її діяльність прихована, документи знищені і відтворити діяльність організації важко.

Федечкін Гліб: Я зрадів, коли 10-класники сказали, що будуть працювати над цією темою і взяли мене в команду.

Головчанський Артем: Ми зібралися разом і вирішили скласти план нашої роботи і розподілити доручення: хто що має робити. Аню ми призначили головною, вона організаторка - домовляється про інтерв'ю, збирає нас для обговорення. Аліна – журналістка, бо багато читає, вміє писати тексти, здатна зацікавити інших. Гліб – історик, він усе піддає сумніву і хоче розібратись в усьому. А мені доручили бути оператором, бо я на «ти» з технікою, вмію монтувати. Але попередили, що будуть залучати і до інших справ.

Білецька Аліна: Залишилось визначити тему нашого дослідження. Я запропонувала залишити назву «Спілка українських козаків» і додати вислів «забуті в історії», а Аня поправила, «загублені», бо, може, вони і не забуті, а швидше - загублені. Ось так ми почали працювати.

II етап¹

¹Усі підкреслення є посиланнями на гугл-диск

III етап

Анна Паніна: Тепер, коли матеріал був зібраний, нам треба було обрати форму для його презентації. Ми подумали, що треба обрати щось таке, що дало б можливість ознайомити багатьох людей з діяльністю СУК.

Артем Головчанський: Спочатку ми вирішили знімати реконструкцію подій, а потім, коли почали зйомку, зрозуміли, що не справимось своїми силами. Треба і професіоналів у команду, і техніку кращу.

Аліна Білецька : От тоді я і запропонувала написати кіносценарій. Для майбутнього фільму про підпільників.

Гліб Федечкін: Мені доручили розібратись, як пишеться кіносценарій. Разом з Артемом ми передивились відео уроки з цієї теми. Артем знайшов зразки кіносценаріїв, а я позаглядав, як писав свої роботи Довженко. Тоді я зрозумів, що треба писати літературний сценарій, а не режисерський, бо знову ж таки - треба бути професіоналом, щоб розрахувати тривалість кадру, композицію.

Анна Паніна: Отже, Аліна сіла писати, а ми всі допомагали і консультувались з учителями. Тепер поставили останню крапку. Останню на цьому етапі, але не в пошуковій роботі. Ми ще так багато знайшли про Салехард і про дорогу в нікуди....